

Dage). I Lovforslagets § 1 er der derimod hverken for saa vidt angaar Fængselsstraffen eller Tvangsarbejdsstraffen fundet Anledning til at foreskrive nogen Minimumsgrænse, medens en saadan, bestemt til 3 Maaneders simpelt Fængsel eller 3 Maaneders Tvangsarbejde, er fastsat i § 2, 2det Punktum og § 3.

Hvad sluttelig angaar Lovforslagets § 4, gaar denne § ud paa, at den i Arrestreglementet af 7de Maj 1846 Vitr. B § 12 ommeldte korporlige Kædselse med 3 til 15 Krottingslag under de samme Steds nærmere angivne Betingelser kan bringes til Anvendelse paa Personer, der i Genhold til Dom ere henviste til Tvangsarbejde og derhos i Medfør af de i Lov 9de April 1891 § 41, 2det Stykke ommeldte Reglementer ere ikendte Cellestraf i Anstalten. Herved skal kun bemærkes, at en saadan Regel for de Personer, paa hvilke nærværende Forslag særligt tager Sigte, vil være en naturlig Konsekvens af Vedtagelsen af nærværende Lovforslags 3 første Paragraffer, idet der herved vil tilføres Tvangsarbejdsanstalterne et Antal Lemmer, overfor hvilke man maa vente, at der i en særlig Grad vil vise sig Trang til den omhandlede Besøjselse, og for hvis Vedkommende den foreslaaede

Udvidelse af Arrestreglementets herhenhørende Bestemmelser saa meget mere er paa sin Plads, som det vilde være ret urimeligt, om de heromhandlede Personer, der netop forudsættes at være henviste til Tvangsarbejde, fordi de menes at trænge til en kraftigere Tugt end den, Fængselsstraffen medfører, herved vilde komme ind under lempeligere Regler med Hensyn til Anvendelsen af Disciplinærstraf end de for Udtaaelsen af Fængselsstraf ifølge Arrestreglementet gældende. Men overhovedet formener man, at den ved Fattiglovens § 41 hjemlede Afgang til at anvende Spændetrøje ikke kan anses som et tilstrækkeligt yderste Middel til at opretholde Disciplinen i Tvangsarbejdsanstalterne lige overfor Personer, der ere dømt til at udstaa denne Art af Straf, idet dette Tvangsmiddel ikke hindrer Vedkommende i ved Strigen og Naaben og paa anden Maade at forstyrre den Ro og Orden, som bør herske i disse Anstalter, der efter den Omdannelse af samme, som nu i Hovedsagen er gennemført, ere bleve til egentlige Straffeanstalter, i hvilke Disciplinen bør kunne udøves i samme Omfang og under de samme Betingelser som i de sædvanlige Fængsler.